

Ο Απόστολος της Κυριακής 2/02/2020 Υπαπαντή του Κυρίου Προς Εβραίους (ζ' 7-17)
Αδελφοί, χωρίς πάσης αντιλογίας τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. Καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν, ἐκεῖ δὲ ἀρτυρούμενος ὅτι ζῆ. Καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, διὰ Ἀβραάμ καὶ Λευὶ ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτῳται· ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὁσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν ὅτε συνήντησεν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ. Εἰ μὲν οὖν τελείως διὰ τῆς Λευιτικῆς ἱερωσύνης ἦν ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ νενομοθέτητο· τίς ἔτι χρεῖα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρῶν λέγεσθαι; ετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται. Ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἐτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσέσχηκε τῷ θουσιαστηρίῳ. Πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν, εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης Μωϋσῆς ἐλάλησε. Καὶ περισσότερον ἔτι κατὰδὴλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδέκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος, ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου· μαρτυρεῖ γὰρ ὅτι σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Απόδοση στη νεοελληνική:

Αδελφοί, ἀναντιρρήτως τὸ μικρότερον εὐλογεῖται ἀπὸ τὸ μεγαλύτερον. Εἰς τὴν μίαν περιπτώσιν παίρνουν τὰ δέκατα ἄνθρωποι ποὺ πεθαίνουν, εἰς τὴν ἄλλην τὰ ἐπῆρε ἐκεῖνος, ποὺ μαρτυρεῖται ὅτι ζῆ. Θὰ μπορούσε μάλιστα, νὰ πῆ κανεὶς, ὅτι καὶ ὁ Λευὶ, ὁ ὁποῖος παίρνει δέκατα, ἔχει δώσει καὶ αὐτὸς δέκατα διὰ τοῦ Ἀβραάμ, διότι ὁ Λευὶ ἦτο ἀκόμη εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ προπάτορός του Ἀβραάμ ὅταν τὸν νηήτησε ὁ Μελχισεδέκ. Ἐὰν λοιπόν, ἦτο κατορθωτὴ ἡ τελίτης διὰ τῆς Λευιτικῆς ἱερωσύνης διότι μὲ αὐτὴν ὡς βάσιν εἶχε δοθῆ εἰς τὸν λαὸν ὁ νόμος – ποιά ἐπὶ πλέον ἀνάγκη θὰ ὑπῆρχε νὰ παρουσιασθῆ ἄλλου εἴδους ἀρχιερεὺς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ, καὶ νὰ μὴ λέγεται κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρῶν; Διότι ὅταν γίνεται μετάθεσις τῆς ρωσύνης, τότε κατ' ἀνάγκην γίνεται καὶ μετάθεσις τοῦ νόμου. Ἐκεῖνος, διὰ τῶν ὁποίων λέγονται αὐτὰ, ἀνῆκεν εἰς ἄλλην φυλὴν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν κανεὶς δὲν ἔχει πηρητήσει εἰς τὸ θουσιαστήριον, διότι εἶναι φανερόν ὅτι ὁ Κύριός μας προῆλθε ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα, εἰς τὴν ὁποῖαν ὁ Μωϋσῆς δὲν εἶπε τίποτε περὶ ἱερωσύνης. Καὶ γίνεται ἀκόμη περισσότερον φανερόν, ὅταν παρουσιάζεται ἄλλου εἴδους ἱερεὺς, ὅμοιος πρὸς τὸν Μελχισεδέκ, ὁ ὁποῖος ἔγινε ὄχι κατ' ἀπαίτησιν ἐντολῆς ποὺ ἰσχύει δι' ἀνθρώπους, ἀλλὰ μὲ τὴν δύναμιν ζωῆς ποὺ δὲν καταλύεται, διότι δίδεται ἡ μαρτυρία: Σὺ εἶσαι αἰώνιος ἱερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Το Ευαγγέλιο της Κυριακής 2/02/2020 Υπαπαντή του Κυρίου Κατὰ Λουκάν (β' 22-40)

Τω καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον Μωυσέως, ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα παραστῆσαι τῷ Κυρίῳ, καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Κυρίου ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται, καὶ τοῦ δοῦναι θουσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ Κυρίου, ζευγὸς τρυγόνων ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν. Καὶ ἰδοὺ ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱεροσολύμοις ᾧ ὄνομα Συμεών, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβής, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ Πνεῦμα ἦν Ἅγιον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν αὐτῷ κεχηρηματισμένος ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου. Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν καὶ εἶπε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν

ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. Καὶ ἦν Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεὼν καὶ εἶπε πρὸς Μαριάμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραήλ καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον. Καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ρομφαία, ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουήλ, ἐκ φυλῆς Ἀσήρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς, καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων, ἢ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ νηστείας καὶ δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστάσα ἀνθρωπολογεῖτο τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὴν πόλιν ἑαυτῶν Ναζαρέτ. Τὸ δὲ παιδίον ἠύξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι πληρούμενον σοφίας, καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.

Απόδοση στη νεοελληνική:

Τον καιρὸ ἐκεῖνο, ὅταν συμπληρώθηκαν οἱ ἡμέρες τοῦ καθαρισμοῦ, σύμφωνα πρὸς τὸν Μωσαϊκὸν νόμον, ἔφεραν τὸν Ἰησοῦν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, διὰ νὰ τὸν παρουσιάσουν εἰς τὸν Κύριον, ὅπως εἶναι γραμμένο εἰς τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, ὅτι Κάθε ἄρσενικὸν ποὺ ἀνοίγει μήτραν, πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀφιερωμένος εἰς τὸν Κύριον καὶ νὰ προσφέρουν θουσίαν, σύμφωνα πρὸς ἐκεῖνο ποὺ λέγει ὁ νόμος τοῦ Κυρίου: Ἕνα ζευγὸς τρυγόνια ἢ δύο μικρὰ περιστέρια. Ὑπῆρχε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἄνθρωπος ποὺ ὠνομάζετο Συμεών, καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦτο δίκαιος καὶ εὐλαβής καὶ ἐπερίμενε τὴν παρηγορίαν τοῦ Ἰσραήλ καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦτο ἐπάνω του. Καὶ τοῦ εἶχε προφητευθῆ ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ὅτι δὲν θὰ ἰδῆ θάνατον πρὶν ἰδῆ τὸν Χριστὸν τοῦ Κυρίου. Καὶ ἦλθε κατ' ἐμπνευσιν τοῦ Πνεύματος εἰς τὸν ναόν. Καὶ ὅταν οἱ γονεῖς ἔφεραν τὸ παιδί Ἰησοῦν διὰ νὰ ἐκτελέσουν δι' αὐτὸν τὰ ἔθιμα τοῦ νόμου, αὐτὸς τότε τὸ ἐδέχθηκε στὴν ἀγκάλια του καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν καὶ εἶπε: «Τώρα ἀπολύεις, Δέσποτα, τὸν δοῦλον σου ἐν εἰρήνῃ σύμφωνα μὲ τὸν λόγον σου, διότι εἶδα μὲ τὰ μάτια μου τὴν σωτηρίαν σου ποὺ ἐτοίμασες δι' ὅλους τοὺς λαοὺς, ἕνα φῶς ποὺ θὰ εἶναι ἀποκάλυψις διὰ τοὺς ἔθνικους καὶ δόξα διὰ τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραήλ». Καὶ ἐθαύμαζαν ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ μητέρα του γιὰ ὅσα ἐλέγοντο δι' αὐτόν. Καὶ ὁ Συμεὼν τοὺς εὐλόγησε καὶ εἶπε εἰς τὴν Μαριάμ, τὴν μητέρα του, «Αὐτὸς εἶναι προωρισμένος διὰ τὴν πτώσιν καὶ ἀνύψωσιν πολλῶν μεταξύ τοῦ Ἰσραήλ καὶ ὡς σημεῖον διὰ τὸ ὅποῖον θὰ ὑπάρχη ἀντιλογία, διὰ νὰ φανερωθοῦν αἱ σκέψεις πολλῶν καρδιῶν, καὶ τὴν ἰδικὴν σου ψυχὴν ἐπίσης θὰ διαπεράσῃ ρομφαία». Ἐκεῖ ἦτο κάποια προφῆτις Ἄννα, θυγατέρα τοῦ Φανουήλ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἀσήρ. Ἦτο πολὺ προχωρημένης ἡλικίας, καὶ εἶχε ζήσει ἑπτὰ χρόνια μὲ τὸν ἄνδρα της μετὰ τὸν γάμον της καὶ κατόπιν ὡς χήρα μέχρι ἡλικίας ὀγδόντα τεσσάρων ἐτῶν. Δὲν ἀπεμακρύνετο ἀπὸ τὸν ναὸν ἀλλὰ ἐλάτρευε τὸν Θεὸν μὲ νηστείας καὶ προσευχὰς νύκτα καὶ ἡμέραν. Κατ' ἐκείνην ἀκριβῶς τὴν ὥραν παρουσιάσθηκε καὶ δοξολογοῦσε τὸν Θεὸν καὶ μιλοῦσε διὰ τὸ παιδί εἰς ὅλους, ὅσοι ἀνέμεναν λύτρωσιν τῆς Ἱερουσαλήμ. Καὶ ὅταν ἔκαναν ὄλα, ὅσα ὠριζε ὁ νόμος τοῦ Κυρίου, ἐγύρισαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν τοὺς Ναζαρέτ. Τὸ δὲ παιδί ἐμεγάλωνε καὶ ἐδυναμῶνε κατὰ τὸ πνεῦμα ἐπειδὴ ἐγέμιζε ἀπὸ σοφίας καὶ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἦτο ἐπάνω του. ἀσήμαντους τούτους, οὔτε εἰς ἐμὲ ἐκάνετε». Καὶ αὐτοὶ θὰ μεταβοῦν εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον».